

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/114/2019
Identifikačné číslo spisu: 5116203586
Dátum vydania rozhodnutia: 30.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5116203586.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., v spore žalobkyne Q., právne zast.: JUDr. Allan B?hm, advokát so sídlom Jesenského 2, Bratislava, IČO: 30 845 238, proti žalovaným 1./ IG., 2./ C., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25C 30/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žilinez 29. októbra 2018 sp. zn. 5 Co 240/2018, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobkyne z a m i e t a.
- II. Žalovanému 1/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.
- III. Žalovanej 2/. priznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalobkyni.

Odôvodnenie

1.1.Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu 12. februára 2016 voči žalovanému 1./ a žalovanej 2./ domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam - domu, súpisné číslo XXX na parcele XXX/X, zapísaného na LV č. XXX a spoluvlastníckych podielov vo veľkosti 1 na pozemkoch vytvorených geometrickým plánom vyhotoveným v súdnom konaní, ktoré budú zodpovedať pôvodným pozemkom, t.j. pozemku parcela registra „C“ číslo XXX/X. o výmere 1320 m2 druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemku parcela registra „C“ číslo XXX/X o výmere 451 m2 druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemku parcely registra „C“ číslo XXX/X. o výmere 267 m2 druh pozemku záhrady, pozemku parcela registra „C“ číslo XXX/X o výmere 1306 m2 druh pozemku záhrady, pozemku parcela registra „C“ XXX o výmere 2380m2 druh pozemku záhrady, pozemku parcela registra „C“ XXX/X o výmere 108 m2 druh pozemku záhrady a pozemku parcela registra „C“ číslo XXX o výmere 128m2 druh pozemku záhrady, všetky v katastrálnom území A. a okres K.

1.2.Ako dôvod pre podanie žaloby žalobkyňa uviedla, že hoci predmetnú nehnuteľnosť previedla na spoločnosť Všeobecná kreditná s.r.o. kúpnu zmluvou zo dňa 06.09.2012, ktorá bola registrovaná pod V XXXX/XXXX, tento právny úkon - kúpna zmluva je neplatný z dôvodu § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka. Argumentovala tým, že nebola vyplatená kúpna cena za nehnuteľnosť uvedená v zmluve vo výške 60.000€ tak ako to vyplýva z obsahu uvedenej zmluvy. Tiež uvádzala, že nemala záujem

nehnutelnosť predať, účelom prevodu malo byť vybavenie pôžičky vo výške 5.000,-Eur pričom nehnuteľnosť mala byť po prevode následne prevedená späť na žalobkyňu. V žalobe uvádzala, že predpokladala, že podpisuje úverovú zmluvu a zmluvu o zriadení záložného práva na jej majetok. Mesačne splácala spoločnosti Všeobecná kreditná s.r.o. sumu 225,- Eur, o ktorej si myslela, že je to splátka úveru. Až v roku 2014 mala zistiť, že ide o nájom, ktorý platí podľa nájomných zmlúv uzatvorených so spoločnosťou Všeobecná kreditná s.r.o. a že už nie je vlastníčkou rodinného domu v ktorom býva, ani pozemkov pod domom a v jeho okolí. Spoločnosť Všeobecná kreditná s.r.o. previedla nehnuteľnosti na B. a ten kúpnu zmluvou previedol nehnuteľnosti na žalovaného v 1./ rade. Tiež došlo k zmene určenia a výmery parciel k pozemkom v okolí domu, kedy spoločnosť Všeobecná kreditná s.r.o. uzatvorila Zámennú zmluvu so žalovanou v 2./ rade a na základe geometrického plánu vypracovaného Ing. Petrom Novotným dňa 16.01.2013 sa novo určili hranice susediacich pozemkov.

2.1.Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 21. júna 2017 č.k. 25C 30/2016-133 žalobu zamietol. Žalovanému v 1./a žalovanému 2/. priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.V odôvodnení vyslovil, že strany v spore zaťažuje jednak povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť (§132 ods.1, §150 ods.1 CSP). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania. Neunesenie dôkazného bremena znamená neúspech v spore (nezávisle na jej procesné postavenie). V predmetnej veci súd vykonal rozsiahle dokazovanie, v rozsahu ktorého mala žalobkyňa preukázať ňou tvrdené skutočnosti, odôvodňujúce tvrdený záver.

2.2.Súd prvej inštancie skonštatoval, že z obsahu kúpnej zmluvy zo dňa 06.09.2012 jednoznačne vyplýva, že predmetná kúpna zmluva bola uzatvorená medzi zmluvnými stranami a to predávajúcou Q. a kupujúcim Všeobecná kreditná s.r.o., Y, IČO: XXXXXXXX (zrejme ide o preklep správne IČO: XXXXXXXX).. Na základe predmetnej zmluvy sa sporné nehnuteľnosti stali vlastníctvom kupujúceho. V článku III Kúpnej zmluvy je uvedené, že kúpna cena bola zmluvnými stranami dohodnutá na sumu 60.000,- Eur. Článok IV zmluvy vyslovene uvádza, že zmluvné strany sa dohodli, že kupujúci uhradí kúpnu cenu vo výške 60.000,- Eur v hotovosti k rukám predávajúceho v deň podpisu zmluvy. Ďalej je v predmetnom článku uvedené, že zmluvné strany prehlasujú, že sa podrobne oboznámili s touto zmluvou, ktorej porozumeli, súhlasia s jej obsahom, ktorý je prejavom ich slobodnej a pravej vôle a na znak súhlasu pripájajú pod túto zmluvu svoje podpisy.

2.3.Prvoinštančný súd tiež poukázal na to, že žalobkyňa podpísala Nájomnú zmluvu zo dňa 05.09.2013, ktorou T. (žalovaný v 1./ rade) prenajal Q. (žalobkyňi) nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy. V článku I predmetnej nájomnej zmluvy je uvedené, že prenajímateľ je vlastníkom nehnuteľností, pričom žalobkyňa pri podpise uvedené nenamietala a zmluvu podpísala.

2.4.Súd prvej inštancie po vyhodnotení svedeckých výpovedí svedkov O., B. a Y. konštatoval, že ani jeden svedok nepotvrdil tvrdenia žalobkyne ohľadom nevyplatenia peňazí, nakoľko všetci traja svedkovia potvrdili vyplatenie kúpnej ceny vo výške EUR 60.000,- Eur v zmysle zmluvy. Vylúčili tvrdenie žalobkyne, že by predmetná zmluva nebola uzatvorená slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne.

2.5.Súd prvej inštancie sa oboznámil aj s vyšetrovacím spisom Okresného riaditeľstva PZ v Žiline ČVS: ORP 514/2-VYS-ZA-2014 a zistil, že vo veci nebolo začaté trestné stíhanie (nepreukázali sa tvrdenia tvrdené žalobkyňou). Súd ďalej jednoznačne konštatoval, že žalobkyňa v konaní nepreukázala svoje tvrdenia uvedené v žalobe (neuniesla dôkazné bremeno), nepreukázala, že by žalobkyňi nebola vyplatená kúpna cena a ani skutočnosť, že by právny úkon nebol urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne.

3.1.Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline rozsudkom z 29. októbra 2018

sp. zn. 5Co 240/2018-309 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalovaným 1./ a 2./ voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatoval, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ustanovenie § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ustanovenie § 387 ods.2 CSP, sa obmedzil len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Odvolateľka k veci samotnej neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a zároveň neuviedla ani také, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odvolanie

nepovažoval odvolací súd za dôvodné, neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľky, na ktorých založila svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu, potvrdil ako vecne správny.

3.2. V odôvodnení rozsudku ďalej odvolací súd uviedol, že sa nepodarilo preukázať tvrdenie žalobkyne, že kúpna zmluva, ktorou žalobkyňa previedla predmetné nehnuteľnosti na spoločnosť Všeobecná kreditná s.r.o., je neplatná a určovacia žaloba, v znení ktorej je žalobkyňa vlastníčkou dotknutých nehnuteľností je dôvodná. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že zmluva zo dňa 06.09.2012 je platným právnym úkonom, bola podpísaná oboma zmluvnými stranami, má náležitosti kúpnej zmluvy, je určitá a zrozumiteľná, a rovnako neboli preukázané okolnosti jej podpisu, t.j. že bola zneužitá dôvera, vek, zlý zdravotný stav a najmä psychický stav žalobkyne, ako tvrdila žalobkyňa. Na základe vykonaného dokazovania musel odvolací súd ustáliť, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepodarilo sa jej preukázať neplatnosť kúpnej zmluvy.

4.1. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie pričom uplatnila dovolací dôvod podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a druhý dovolací dôvod uplatnila podľa ustanovenia § 421 ods.1 písm. a) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

4.2. Dovolateľka vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa ustanovenia §420 písm. f) CSP uviedla, že odôvodnenie napadnutého rozsudku odvolacieho súdu (ako i súdu prvej inštancie) nespĺňa zákonné kritériá, je formálne, stručné, povrchné a bez akéhokoľvek bližšieho alebo podrobnejšieho vysvetlenia úvah odvolacieho súdu pri prijímaní záveru o platnosti kúpnej zmluvy, resp. neunesení dôkazného bremena zo strany žalobkyne. Za najzávažnejšie nedostatky v odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu videla, že tento v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nevysvetlil, prečo pri posudzovaní svedeckých výpovedí nebral do úvahy postavenie žalobkyne ako spotrebiteľky a nestotožnil sa so spôsobom hodnotenia svedeckých výpovedí. Dovolateľka mala za to, že postup odvolacieho súdu (ako i súdu prvej inštancie) pri vyhodnocovaní dôkazov a koncipovaní odôvodnenia napadnutého rozsudku bol v priakom rozpore s príslušnými právnymi predpismi a predstavuje porušenie práva žalobkyne na spravodlivý súdny proces.

4.3. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa ustanovenia §421 ods.1 písm. a) CSP uviedla, že zo strany odvolacieho súdu došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu dvoch právnych otázok a to konkrétne právnej otázky spotrebiteľského, resp. nespotrebitel'ského charakteru kúpnej zmluvy a právnej otázky platnosti resp. neplatnosti sporného právneho úkonu tzn. predmetnej kúpnej zmluvy. Dovolateľka je názoru, že odvolací súd ignoroval posúdenie právnej otázky spotrebiteľského charakteru kúpnej zmluvy. Kúpnu zmluvu uzatvárala spoločnosť Všeobecná kreditná s.r.o. v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti, a preto je potrebné posúdiť túto zmluvu ako spotrebiteľskú zmluvu. Z toho dovolateľka vyvodila, že keďže kúpna zmluva je podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou, malo na ňu byť v rámci súdneho konania hladené ako na spotrebiteľku a mala jej byť i z tohto dôvodu zo strany konajúcich súdov poskytnutá vyššia miera ochrany, ako tomu bolo v skutočnosti. Odvolací súd (a aj súd prvej inštancie) túto skutočnosť ignoroval, ochranu žalobkyne ako spotrebiteľke ex offio neposkytol a z úradnej moci neposudzoval ani jednotlivé ustanovenia kúpnej zmluvy z pohľadu toho, či nepredstavujú neprijateľné zmluvné podmienky.

Status žalobkyne ako spotrebiteľky mal podľa jej názoru vplyv aj na posúdenie ďalšej právnej otázky, ktorá bola nesprávne právne posúdená - a to platnosti alebo neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy. Dovolateľka uviedla, že sa stala obeťou organizovanej skupiny štyroch mužov, ktorí sa všetci navzájom dobre poznali a ktorí úmyselne a cielene zneužili jej nepriaznivú finančnú situáciu, zlý zdravotný stav, vyšší vek, dôverčivosť a najmä absolútnu neskúsenosť v právnych veciach týkajúcich sa príslušných právnych predpisov. Dovolateľka ďalej uviedla, že jej skutočným úmyslom bolo od spoločnosti Všeobecná kreditná s.r.o. získať peňažnú pôžičku (úver), a to za účelom úhrady staršieho peňažného záväzku žalobkyne voči spoločnosti EURO CASH s.r.o., pričom jej skutočnou vôľou nikdy nebolo

previesť dotknuté nehnuteľnosti kúpnu zmluvou natrvalo na spoločnosť Všeobecná kreditná s.r.o. Tento úmysel dovolateľky je preukázaný už samotným faktom, že spoločnosť Všeobecná kreditná s.r.o. žalobkyni ňou požadovanú pôžičku (úver) - vo výške zodpovedajúcej zostatku jej záväzku voči spoločnosti EURO CASH s.r.o. riadne poskytla a to formou splnenia jej záväzku priamo na účet jej veriteľa - spoločnosti EURO CASH s.r.o. Skutočnosť, že spoločnosť Všeobecná kreditná s.r.o. žalobkyni skutočne úver poskytla - a to prostredníctvom vyplatenia veriteľa žalobkyne, spol. EURO CASH s.r.o. podľa dovolateľky potvrdili aj konatelia spoločnosti Všeobecná kreditná s.r.o. (Peter Somorčík a Ján Liška na výsluchu dňa 16.05.2017). Dovolateľka tiež v dovolaní uviedla, že od spoločnosti Všeobecná kreditná s.r.o. neobdržala finančnú hotovosť vo výške 60.000,- Eur , ktorá mala predstavovať kúpnu cenu za sporné nehnuteľnosti. Uviedla že kúpnu zmluvu ako aj ďalšie dokumenty podpísala bez toho, aby si obsah týchto dokumentov prečítala, mala podrobnú vedomosť o ich obsahu a bez obdržania kúpnej ceny. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo 1/2012, v ktorom dovolací súd uviedol, že princíp vigilantibus scripta sunt v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.

5.K podanému dovolaniu sa vyjadrila žalovaná v 2./ rade. Uviedla, že trvá na vyjadrení pred prvoinštančným súdom, s dovolaním nesúhlasí a nie je ochotná uhradiť žalobkyni náhradu trov konania z dôvodu, že do konania bola zatiahnutá z podnetu žalobkyne a rovnako tiež k uzavretiu zámennej zmluvy malo dôjsť z podnetu žalobkyne.

6.Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné zamietnuť.

7.Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8.Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9.Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

10.Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

11.Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým

spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

12. V danom prípade vyvodzovala dovolateľka prípustnosť dovolania z § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

13. Vo vzťahu k prípustnosti dovolacieho dôvodu vyplývajúceho z § 420 písm. f/ CSP dovolateľka namietala, že na strane súdu prvej inštancie došlo k nesprávnemu procesnému postupu v takej miere, že bolo porušené jej právo na spravodlivý proces, rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené, pričom podľa názoru dovolateľky nespĺňa zákonné kritériá, je formálne, stručné povrchné a bez akéhokoľvek bližšieho alebo podrobnejšieho vysvetlenia úvah odvolacieho súdu pri prijímaní záveru o platnosti kúpnej zmluvy, resp. neunesení dôkazného bremena zo strany žalobkyne.

14. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Súčasťou práva na spravodlivý súdny proces nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

15. Odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu spĺňa podľa názoru dovolacieho súdu všetky zákonné kritériá v zmysle ustanovenia § 393 CSP. V reakcii na dovolacie argumenty dovolateľky dovolací súd uvádza, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil podľa predstáv dovolateľky, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, pričom to rozhodne nie je tento prípad. Z ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu vyplýva, že prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci v zásade nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP. Do úvahy preto neprichádza ani relevantnosť námietky, že súd prvej inštancie nedostatočným odôvodnením rozhodnutia dovolateľke znemožnil, aby uskutočňoval jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné poznamenať, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné, alebo na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (II. ÚS 78/05). Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, iba skutočnosť, že dovolateľka sa s právnym názorom odvolacieho súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti jeho rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06).

16. Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP umožňuje odvolaciemu súdu použiť tzv. skrátené odôvodnenie rozhodnutia v prípade, ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. V takomto prípade sa môže v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Zákon však vyžaduje, aby aj v prípade skráteného odôvodnenia odvolací súd zaujal jasné stanovisko k podstatným vyjadreniam strán predneseným v konaní na súde prvej inštancie, pokiaľ sa s

nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Povinnosťou odvolacieho súdu je zároveň vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP).

17. Odvolací súd vo svojom odôvodnení skonštatoval, že sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Ďalej odvolací súd uviedol, že sa nepodarilo preukázať tvrdenie žalobkyne, že kúpna zmluva, ktorou žalobkyňa previedla predmetné nehnuteľnosti na spoločnosť Všeobecná kreditná ,s.r.o. je neplatná a určovací žaloba, v znení ktorej je žalobkyňa vlastníčkou dotknutých nehnuteľností je dôvodná. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že zmluva zo dňa 06.09.2012 je platným právnym úkonom, bola podpísaná oboma zmluvnými stranami, má náležitosti kúpnej zmluvy, je určitá a zrozumiteľná, a rovnako neboli preukázané okolnosti jej podpisu, t.j. že bola zneužitá dôvera, vek, zlý zdravotný stav a najmä psychický stav žalobkyne, ako tvrdila žalobkyňa. Na základe vykonaného dokazovania musel odvolací súd ustáliť, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepodarilo sa jej preukázať neplatnosť kúpnej zmluvy.

18. Z vyššie uvedeného vyplýva, že zo strany súdu nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil dovolateľke, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a preto dovolací súd konštatuje, že dovolateľkou uplatnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP neexistuje.

19. Ďalej dovolateľka vyvodzovala prípustnosť dovolania z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, keď tvrdila, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Právnu otázku naformulovanú dovolateľom ako problematiku posúdenia spotrebiteľského, resp. nespotebiteľského charakteru kúpnej zmluvy a právnu otázku posúdenia platnosti resp. neplatnosti sporného právneho úkonu tzn. predmetnej kúpnej zmluvy.

20. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnú (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej neviedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

21.1. K otázkam nastoleným dovolateľkou podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, konkrétne k právnej otázke spotrebiteľského, resp. nespotebiteľského charakteru kúpnej zmluvy a k právnej otázke platnosti resp. neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy dovolací súd uvádza, že dovolateľka argumentuje neplatnosťou kúpnej zmluvy z dôvodu rozporu prejavu vôle s jej prejavom. Dovolateľka tvrdí, že nemala záujem uzatvoriť kúpnu zmluvu, ale chcela len získať úver/pôžičku na refinancovanie jej starších pôžičiek. Dovolateľka tiež v dovolaní uviedla, že od spoločnosti Všeobecná kreditná s.r.o. neobdržala finančnú hotovosť vo výške 60.000,- Eur , ktorá mala predstavovať kúpnu cenu za sporné nehnuteľnosti.

21.2. Dovolací súd uvádza, že pokiaľ by sa v konaní preukázala táto skutočnosť, mohli by vzniknúť pochybnosti o súlade skutočnej vôle dovolateľky s jej prejavom. Táto otázka však musí mať podklad v zistenom skutkovom stave. Vo svojom dovolaní dovolateľka na str. 11 uvádza, že skutočnosť, že jej mala spoločnosť Všeobecná kreditná s.r.o. poskytnúť úver/pôžičku formou vyplatenia peňažných prostriedkov v prospech jej veriteľa, spol. EURO CASH s.r.o. mali potvrdiť priamo aj konatelia spoločnosti Všeobecná kreditná s.r.o. - Peter Somorčík a Ján Liška na ich výsluchu zo dňa 16.05.2017. Dovolací súd po preštudovaní spisového materiálu uvádza, že z obsahov výpovedí konateľov

spoločnosti nie je možné vyvodiť tvrdený záver dovolateľky o poskytnutí úveru/pôžičky. Svedok Peter Somorčík dňa 16.05.2017 uviedol, že pani C. prevzala v hotovosti 60.000,- Eur a po prevzatí uvedenej finančnej čiastky odpočítala 20.000,- Eur, ktorých 20.000,- Eur vrátila k rukám konateľa spoločnosti už nevie či jeho rukám alebo rukám druhého konateľa, z ktorej čiastky 20.000,- Eur bol vyplatený dlh pani C. v Čechách. Druhý svedok - konateľ spoločnosti Všeobecná kreditná s.r.o. Ján Liška uviedol, že pokiaľ je v zmluve napísané, že bola vyplatená kúpna cena, tak vyplatená kúpna cena bola tak, ako udáva zmluva.

21.3. V tomto prípade ,teda zisťovanie zaplataenia kúpnej ceny za nehnuteľnosť však ide o riešenie skutkovej otázky (quaestio facti) , ktoré je v civilnom sporovom konaní spojené s obstarávaním skutkových poznatkov súdu v procese dokazovania. Pri jej riešení sa súd zameriava na skutkové okolnosti významné napríklad z hľadiska toho, čo a kedy sa stalo alebo malo stať, čo (ne)urobil žalobca alebo žalovaný, čo (ne)bolo dohodnuté, či a aké skutočnosti nastali po konaní (opomenutí konania) niektorej fyzickej alebo právnickej osoby, čo obsahuje určitá listina, čo vypovedal svedok, čo uviedol znalec. S istým zjednodušením možno konštatovať, že otázkou skutkovou (faktickou) je pravdivosť, či nepravdivosť skutkových tvrdení procesných strán. Na rozdiel od toho riešenie právnej otázky (quaestio iuris) prebieha v procese právneho posudzovania vecí, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení (to znamená až po vyriešení skutkových otázok) prijíma právne závery o existencii alebo neexistencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (3 Cdo 218/2017, 3 Cdo 150/2017, 4 Cdo 7/2018, 4 Cdo 32/2018, 7 Cdo 99/2018).

21.4. Dovoláním napadnutý rozsudok spočíva na skutkovom závere, že žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenia uvedené v žalobe (neuniesla dôkazné bremeno), nepreukázala, že by žalobkyňa nebola vyplatená kúpna cena a ani skutočnosť, že by právny úkon nebol urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne. Tento skutkový základ sporu nemožno v dovolacom konaní úspešne spochybníť. Dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP), a to aj vtedy, keď je v dovolaní spochybňovaný práve skutkový stav zistený odvolacím súdom. Samotné posúdenie kúpnej zmluvy ako spotrebiteľskej by v konečnom dôsledku nemalo na výsledok konania žiaden vplyv, keďže žalobkyňa nepreukázala, že jej kúpna cena vo výške 60.000,- Eur nebola vyplatená a ani skutočnosť, že by právny úkon nebol urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne.

21.5. V prejednávanej veci žalobkyňa uplatnený dovolací dôvod podľa § 241 CSP nevymedzila spôsobom vyplývajúcim z § 432 ods. 2 CSP, t. j. neuviedla relevantnú právnu otázku, ktorú riešil odvolací súd nesprávne a v čom táto nesprávnosť spočíva. Žalobkyňa v dovolaní nešpecifikovala právnu otázku, o ktorej tvrdila, že sa pri jej riešení súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe. Ňou namietaná skutočnosť, že odvolací súd nevzal do úvahy jej tvrdenie ako spotrebiteľky, že chcela uzavrieť úverovú zmluvu a nie kúpnu zmluvu nie je otázkou právnou, ale otázkou skutkovou, z ktorej možno iba nepochybne vyvodíť spochybnenie hodnotenia dôkazov odvolacím súdom.

22. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne nie je dôvodné , a preto ho zamietol podľa §448 CSP .

23. Dovolací súd rozhodol o trovách dovolacieho konania podľa ustanovenia § 255 ods.1 CSP. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná 2./ zaslala v dovolacom konaní vyjadrenie k dovolaniu, vznikli jej tak náklady poštovného. Žalovaný 1./ ostal nečinný, z toho dôvodu mu dovolací súd trovy dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne nevznikli (Uznesenie NS SR 7Cdo/14/2018).

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.